

אינו חייב אלא חסם. דמאחר ששכב עליו שבעה ראשונה נאסרה עליו וכי הדר אשתכח ה"ל נשבע לקיים את המילה והגן לקמן (דף נו) נשבע לקיים את המילה ולא קיים פטור משבעת קרבן: זו היא להבא דלמי עלה דאורייתא לה לאו שיש בו מעשה אכל אכל ולא אכל לא לקי: אלא מעיקרא סבר לה כו'. תורה אור

אבל אכל ולא אכל לא לקי. דלמעט אכלתי ולא אכלתי לא אכלי כדלמך בפ"ג (לקמן דף נא: וספ) דקאי בלהבא ומשמע להבא ולא ארוק ורק חייב לכ"ע וליכא למימר נמי דאחי למעוטי נשבע לבטל המצוה דהא קמני לה חסם (דף נו.) כרישא דרף מחגי' וא"ח הכי דייק מהבא דלאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו דלמא טעמא משום דהוי התרתא ספק וי"ל דמשמע ליה דפטור אפילו נשבע על הכר וזקני לים והתרו בו בשעת זריקה ומיחו הא נמי חשיב התרתא ספק למ"ד ביטולא ולא בטיל דחשיב התרתא ספק אפילו שיכר כנפיה בפ"ג בתרא דמכות (דף טו: וספ) א"ג איש מושש רק למלווא תנא דפליג אמתי' וא"ח איירי בזרק ככר לים דהוי התרתא דה"ל (ב) ולעולם תרווייהו סבירא להו דלוקין על לאו שאין בו מעשה ומתי' דפ"ג (לקמן דף כז:) איירי בהתרתא ספק וי"ל דמתי' משמע ליה דאיירי כמתי' דלקמן (סז) וכן מיייתי לעיל ספיר ממתי' דמותר בטורא אפ"ג דאיכא למימר דפטור משום דיש קנה התרתא ספק דמתי' איירי בזה דפליג תנא דמתי' דכח"ל עממא דפטור מותר בטורא יש לפטור דך דמתי' וד"ר סבר לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. וא"ח דכרש אלו טריפות (חולין דף ע"ג) פריך לר' יוחנן דאמר הלכה כדברי האומר בכיה ואמר לוקין עליו ואל"ת ככחם משנה ומן ניטלה הככר והא נשחית ממנה כלום ומאי פריך והא סתמא בתרא עדיף וי"ל דאלו טריפות ואלו כשירות חזא מילתא היא ולא שייך למימר כיו קמייחא ובהתרתא ור"ר יעקב דלורלו"ג וס"ד ד"ס' והא"ר יוחנן הלכה ככחם משנה ע"כ סתמא דאלו כשירות לאו כסתמא מעלייתא היא דאי כסתם גמור הוא אמאי הולך לפסוק טוסייה והא"ר יוחנן חזא זימנא דהלכה ככחם משנה: מריאות נעשים מאי מלקות איכא. ואין לומר כגון אם התרו בו שלא ליכנס בקודש וכנס ולא לחלוט בגר קודש ואכל דא"כ הייט ידועות הכוללות ואם התרו בו שלא ליכנס במחנה ליה נכנס לפנים ממחילתו הא אחר בפרק אלו דברים (פסחים דף סו: וס"ג כח"ל הכחוב) דלא לקי שהכתוב נהקו לעשה דכתיב בדר ישב אכל אי איירי לענין קרבן ניחא דיש קרבן לאחר שנטהר מעטו: בקוצין בהרתו. משמע הכא דאין לוקין אלא על קליפת ד' מראות נעשים וקשה דכ"ר ר"ל דמילה (שבת דף קל"ג: וספ) משמע דלקי על קליפת נעשים טהורים דאין לרשת דוחה את העבודה ופריך *ויקח בהרתו לחתי עשה דעבודה ודמי לאו דקולן בהרתו ומשני מחוסר טבילה התינה נעשים טהורים נעשים טהורין מאי איכא למימר משמע דלקי אקליפת נעשים טהורים ואומר ריב"ז"א דהסא נמי לא איירי אלא בד' מראות וטהורים דקאמר כגון דעמד מחוסר טבילה שכבר טבל: הא לאו הכי מומקמא כר"ע קשה ידועות. קומה דהא דהאי אי הוה כבר ר"ע לאו שניתן לאזהרת מיתא ידועות לוקין עליו הוה אחי' מחגי' שפיר כר"ע ולא הוה קשיא ליה ידועות כיון דלמלקות איירי מחגי' דליתקרי' למימר דסבר תנא דמתי' לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד לוקין עליו וי"ל דקשיא ליה ידועות כי מומקמא מחגי' כר"ע א"ע דמתי' איירי למלקות כדמסיק בפר' א"ח שפיר דיש ליישב אי הכי דפריך אמאי מוקי כרבי עקיבא ומלקות דכרבי ישמעאל ומלקות א"ש כדפרישי' : ר"ב עקיבא נמי ומלקות. וא"ת אי"ב סבר ר"ע לאו שאין בו מעשה לוקין עליו כדלמך בגמ' לעיל אליבא דר' ישמעאל והכי מ"י סבר דלוקין עליו והא למ"ד לוקין עליו משום דגמר מנוחיה ש"ל ועדין זוממין כדלמך בפ"ק דמכות (דף נ: ור"ע דלומר עדים זוממין קנסא הוא לא מ"י גמר דאיכא למימר סקן קנס וי"ל דלמא סבר כרבי דמי דלמך בפ"ג (לקמן דף כ:) אכלתי ולא אכלתי שבעת שבעת שאלו היא ולקי עליו מלא ינקה ומאי דפרישי' לעיל דקוקא גבי שבעה קאמר לעיל דלקי עליו אחי' שפיר: ונעלם

הלך רבי יוחנן ס"ל כסתמא בתרא: דהדר ביה רבי מקמייתא: ומנסה לא: וספ מקופסו. ומנסה ראשונה אפ"ש שחור בו ומסתמיה מאחר שפסטה ברוב ההלמיתא לא היה יכולת בזרות שאחר רבי לשכחה מפיסה ולבטלה מביית המדרש והניחו את שמייה ומאקביל יצן שחורו: עיקר שחור בו מן בראשונה: לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד. לאו האומר נשבע לא יקח לעושה מלקות אלא שאלם יעבור עליו יסרה בו המורה שהוא כשקילה ויסקל ואם לא התרה בו שקילה והתרה בו מלקות אין דיע ללקות שלא לעושה מלקות כהבו מתחלה ומשנין להי' אוקימנא כרבי ישמעאל דלמך במסכת מכות לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד אם התרו בו מלקות ולא מיתה מלקין אוהו דתניא אהת חייבי כריתות ואהת חייבי מיתות ב"ד ישן ככלל מלקות מ' דברי רבי ישמעאל: הא לאו הכי מוקמא כר"ע. בתמיה והא קשיא ידועות הטומאה כדלמך לעיל (דף נ: דל"ע (ה) איש חייב על העלם קדש ומקדש: ופסגי לאו אפרס' ישמעאל ב"ל. דהוי קשיא לן שבעות גבי קרבן ואוקימנא למלקות ולא קשיא לן דל"ע נמי אי לאו משום קשיא דלולו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד דמשנין ליה לר"ע במס' מכות דאין לוקין עליו אי הוה קשיא לן ידועות לקרבן והוה מומקמין לה מלקות טולה מתנייהו ר"ע והוה ניהא לן לוקמה אליבא דר"ע משום דכולהו סתמיתא חייבי' דאמר' (סנהדרין דף סו:) ספס משנה ר"מ סהס ספרא ר' יהודה סהס חוספתא ר' נחמיה ופולחן אליבא דר"ע מומנו קבלו: אי הכי. דמתי' למלקות: ידועות. דמשמע ונעלמו היכי תנן הא התראות ניהו ואין כאן העלם: הא לא קשיא כלומר ואין לן קין קשיא אחרת זו יש לתקן כך: פריש' הוא דפויני.

אינו חייב אלא אחת זו היא שבועת ביטוי שחייבין על דוונה מכות ועל שגגתה קרבן ועל עוברת זו היא דחייבין על דוונה מכות אבל אוכל ולא אכל לא לקי מכרי האי סתמא והאי סתמא מאי הוי דעביד כי האי סתמא לעביד כי האי סתמא ולפעמיך רבי גופיה היכי סתם לן הכא הכי והכא הכי אלא מעיקרא סבר לה לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וסתמה ודבר סבר אין לוקין עליו וסתמה *ומשנה לא זוהי במקומה כמא' אוקימנא כר' ישמעאל ולמלקות מריאות נעשים מאי מלקות איכא בקוצין בהרתו וכרבי אבין א"ר אילעא *דא"ר אבין א"ר אילעא כל מקום שנאמר השמר פ' ואל' אינו אלא לא תעשה יציאות שבת מאי מלקות איכא לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד הוא * יוכל לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד אין לוקין עליו? משום תני קא מוקמינא כר' ישמעאל *דאמר לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד לוקין עליו הא לאו הכי קיימא כר' עקיבא ידועות ולא אמרת רבי ישמעאל היא ולמלקות ר"ע נמי ולמלקות א' הכי ידועות' התראות מיבעי ליה: הא לא קשיא תני ידועות דהתראות אי הכי שתיים שהן ארבעת הרתו היא דהויין וכו' את שיש בהן ידועות בתחלה וידועות בסוף העלם בעיניהם העלמה למלקות מאי עבדיתה וכו' ויהיה ידועות ואלא אמר רב יוסף ארבהיה ונסיב לה אליבא דתנאי: בידועות נסיב לה כרבי ישמעאל בשבועות נסיב לה כר"ע אמר רב אישי אמריתא לשמעיה קמיה דרב כהנא ואמר לי לא תימא רבי נסיב לה אליבא דתנאי וליה לא ס"ל אלא רבי שמעיה דנפישא מפיש' דתנאי מני' שאינו חייב אלא על שיש בה ידועות בתחלה וידועות בסוף והעלם בינתיים ת"ל ונעלם ונעלם שני פעמים דברי ר"ע רבי אומר אינו צריך ידרי הוא אומר * (שנת קד' עירובין ח: ב"ק טז: סנהדרין פ"ג: ומסות:)] ונעלם

רבינו הגנאל

שלא אכלתה שבועה שלא אכלתה. אינו חייב אלא אחת. והוה היא שבתת ביטוי שחייבין על דוונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד. ויריק' מינה מרקתני וכו' היא וזו דלקי. דעבר מעשה דאכל אכל אכל ולא אכל לא לקי. ומאי אולמיה דהאי סתמא מאי סתמא. ותו רבי היכי טרי' הבא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו והכא סתים לן לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ומשנין בו מעשה סבר לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וסתם הכי. והדר סבר לאו שאין בו מעשה אינו לוקין עליו והתם הכי. וירית' הרס הכי. וירית' הרס שונה דהלכתא כבתרא. ומשנה לא וזו מסקתא. ור' יוחנן דאמר כסתמא בתרא. ופסגין במא' אוקימנא לפתני דהבא דקתני שתיים שחור ארבע מלקות ולא לקרבן. מריאות נעשים מאי מלקות איכא. ופרקינן כגון דאיכא אחר מלא אריב' מריאות נעשים בראשי אבריו וקצין שלוקי. כר' אבין דאמר כל סקס שאמר היסור פן ואל אינו אלא בלא העשה. ויציאת השבת לא שניתן לאזהרת מיתא ב"ד הוא ואין לוקין עליו. ופרקינן להכי אוקימנא כר' ישמעאל דתניא אחד חייבי' כריתות ואחד חייבי' מיתות ב"ד ישן בכלל מלקות ארבעים דברי' ישמעאל. אבל לר' עקיבא ולמלקות לא מיתקמא. והעלם מיתקמא ליכא. דהא כריתות מלקות אלא כריתות ודתי' ותוב הוא לקרבן הוא דהא קמני בעולה ויורד. איא אבר רב יוסף רבי הוא' ובשבועות סבר לה כו' עקיבא דחייבי' אפילו בשבועה ובידועות כריתות סבר לה כו' ישמעאל דחייבי' על העלם מיתקמא ועל העלם מקדש.

[יבמות (טו:)]

א"ר אילעא כל מקום שנאמר השמר פ' ואל' אינו אלא לא תעשה יציאות שבת מאי מלקות איכא לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד הוא * יוכל לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד אין לוקין עליו? משום תני קא מוקמינא כר' ישמעאל *דאמר לאו שניתן לאזהרת מיתא ב"ד לוקין עליו הא לאו הכי קיימא כר' עקיבא ידועות ולא אמרת רבי ישמעאל היא ולמלקות ר"ע נמי ולמלקות א' הכי ידועות' התראות מיבעי ליה: הא לא קשיא תני ידועות דהתראות אי הכי שתיים שהן ארבעת הרתו היא דהויין וכו' את שיש בהן ידועות בתחלה וידועות בסוף העלם בעיניהם העלמה למלקות מאי עבדיתה וכו' ויהיה ידועות ואלא אמר רב יוסף ארבהיה ונסיב לה אליבא דתנאי: בידועות נסיב לה כרבי ישמעאל בשבועות נסיב לה כר"ע אמר רב אישי אמריתא לשמעיה קמיה דרב כהנא ואמר לי לא תימא רבי נסיב לה אליבא דתנאי וליה לא ס"ל אלא רבי שמעיה דנפישא מפיש' דתנאי מני' שאינו חייב אלא על שיש בה ידועות בתחלה וידועות בסוף והעלם בינתיים ת"ל ונעלם ונעלם שני פעמים דברי ר"ע רבי אומר אינו צריך ידרי הוא אומר * (שנת קד' עירובין ח: ב"ק טז: סנהדרין פ"ג: ומסות:)] ונעלם

מכות י"ג

לוקין עליו. מכות י"ג: טוטה ה. וזמית קו. מנחתא (ל' א'): עירובין טו. ע"ז ה':

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

רש"ל דאשכחן דאית ליה מעטא דנפשיה דתניא

